

[Pernille Sams]

dividuelle boligstøtte. Vi sagde også, at vi gerne ville være med til at løse problemet, men da forligspartierne imidlertid ikke alle var indstillet på at leve op til de økonomiske forpligtelser, der var aftalt i finansloven, hvis vi ændrede på disse forhold og fandt besparelserne, og ikke alle partierne var indstillet på at finde besparelserne et andet sted, er vi nødt til at holde os til finanslovaftalen, fru Lissa Mathiasen. Det ville klæde Socialdemokratiet, om det havde samme opfattelse af en gensidig aftale, hvad finanslovforliget er.

Holger K. Nielsen (SF):

Som det er fremgået af de korte bemærkninger, går vi meget kraftigt imod dette lovforslag. Det er en del af finanslovforliget, og det er ikke vores opfattelse, at dette er den rigtige måde at finde besparelser på. Vi havde under forhandlingerne en række ændringsforslag, som vi havde stillet; vores ændringsforslag havde økonomisk sammenhæng, og jeg kan forsikre, at vi ikke havde besparelser af denne karakter med. Der er tale om en nedskæring, der rammer skævt, og vi mener generelt ikke, at det er på boligstøtteområdet, man skal finansiere det, man mener det er nødvendigt at finansiere. Det er ikke de besparelser, vi ønsker, og vi vil gå imod dette lovforslag.

Så er der kommet en interessant diskussion op vedrørende de mennesker, der flytter efter den 1. januar 1993. Jeg kan forstå, at både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har arbejdet meget for, at der kan laves en ordning for dem, så de kan blive omfattet af overgangsbestemmelserne. Jeg kan også forstå af i hvert fald Det Radikale Venstres betækningsbidrag, at der var fundet en metode til at løse problemet, og at det – det fremgår også af et svar i Boligudvalget – ikke ville koste særlig mange penge.

Derfor kunne jeg godt ønske mig at få et svar fra regeringen, fra den ansvarlige minister, på, hvad baggrunden er for, at regeringen ikke ville være med til denne efter min opfattelse, efter Socialdemokratiets opfattelse og efter Det Radikale Venstres opfattelse ganske rimelige overgangsordning, til trods for at den ikke kostede særlig meget. Det synes jeg det kunne være interessant at få et svar på her fra Folketingets talerstol. Hvad er baggrunden for, at det tilsyneladende har været umuligt at få en

løsning på dette problem – i betragtning af, hvor få penge det koster, og i betragtning af, at det faktisk ville være ganske rimeligt?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes egentlig også, det kunne være interessant, om nogle af regeringspartierne repræsentanter ville komme op og give en forklaring på det. Jeg tror til gengæld ikke, det specielt tjener noget formål at gå i en yderligere debat med fru Pernille Sams, men må nok en gang beklage, at det ikke var muligt.

Jeg har tilkendegivet, at vi gerne ville være med – det var der også andre der ville – ikke mindst ud fra et ønske om at fremme mobiliteten, men også fordi vi synes, det var logisk, at man lavede denne lille bitte ændring i forbindelse med overgangsordningen. Men som vi også har måttet konstatere i vores betækningsbidrag, var det ikke muligt at komme overens, til trods for at det ikke betød nogen økonomisk forringelse i 1992 og var meget, meget små beløb, vi talte om, når vi ser på 1993, 1994 og 1995. Så derfor: Vi beklager det, og det er klart, det har vi også tilkendegivet i og med, at det ikke var muligt. Vores loyalitet skal ingen være i tvivl om. Vi har indgået en aftale; vi synes, det havde været rimeligt at løse denne lille flig, men selvfølgelig står vi bag forliget og håber så på, at regeringen måske en anden gang vil være lidt mere fleksibel.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Både hr. Holger K. Nielsen og fru Lissa Mathiasen efterlyser nu det, som jeg stod og sagde før, og da hverken Socialdemokratiets eller SF's ordfører åbenbart har hørt efter, vil jeg gerne gentage, at vi havde jo erklæret os enige i, at der var en begrænset problemstilling, og vi havde også sagt, at vi gerne ville være med til at løse problemet, men da ikke alle forligspartierne bag finanslovforliget var indstillet på at leve op til de økonomiske forpligtelser, der var aftalt i finanslovaftalen, hvis vi ændrede på disse her forhold, er vi nødt til at holde os til finanslovaftalen. Og dér var det, jeg så samtidig udtrykte, at det ville klæde Socialdemokratiet, hvis det havde samme opfattelse af en gensidig økonomisk aftale.